

maal til bedre og roligere Tider, hvor det kunde blive grundigt overvejet og sikkert bedømt.

Jeg mener derfor, ligesom de ærede Ordførere væsentlig har ment, at man foreløbig til Dels bør afholde sig fra at komme ind paa de nærmere Forhold denne fremtidige Ordning vedrørende. Jeg har altsaa ikke meget at sige. Jeg kunde sige til det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer), hvad for øvrigt til Dels blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at man ikke paa een Gang kan forlange, at Teatret skal betale sig og intet Statstilskud have. Det ærede Medlem omtalte Statstilskuddet som Underskud. Ja, det kan man jo gerne sige, det er, men det er, hvad Teatret behøver for overhovedet at bære sig, og man kan ikke forlange, at der ikke skal blive et saadant Underskud, samtidig med, at man indfører billigere Priser og ikke maa bortauktionere Billetterne. Det ærede Medlem har neppe Ret — men jeg har ikke i Øjeblikket tilstrækkeligt Materiale til at bevise det — i, hvad han fremførte om Forholdet mellem Billetpriserne her i Landet og Billetpriserne paa de store Teatre i Udlandet. I hvert Fald kan man dog her i Landet faa Billetter til de Priser, som det ærede Medlem fremførte fra Paris og Berlin. Om det ærede Medlem har Ret, hvis man tager en Gennemsnitspris af de billige Priser, tør jeg ikke bestemt udtale mig om, men jeg er tilbøjelig til at tro, at han ikke har Ret.

Der har været talt om, at der i dette Spørgsmaal skulde bestaa et vist Modsætningsforhold mellem Finansministeren og Kultusministeren. Jeg synes nu, at der i Finansministerens Udtalelser — han vil muligvis selv forsvare sig overfor de Angreb, der er blevet rettet mod ham — ikke laa andet end en Redegørelse for de faktiske økonomiske Forhold ved Teatret, og alle maa vel være enige med ham i, at disse ikke er gode. Der figurerer paa sidste Tillægsbevillingslovsforslag et stort Beløb til Det kongelige Teater, men det kan jo diskuteres ved de overordentlig vanskelige Forhold, som Krigen har medført. Jeg kunde oplyse dette ved et Par Tal. Med Hensyn til Logeauktionen bestemte Bestyrelsen, naturligvis med Billigelse af Ministeriet, at man paa Grund af Krigen skulde nøjes med at bortauktionere Logerne for Tidsrummet fra 1. September til 31. December. Ved Logeauktionen for Tidsrummet fra 1. Septem-

ber til 31. December 1913 indkom der 130,021 Kr. 50 Øre, men ved Logeauktionen for det samme Tidsrum 1914 indkom der kun 33,504 Kr. 50 Øre, altsaa kun mellem en Tredjedel og en Fjerdedel deraf, og dette beror sikkert paa ringe Lyst hos Publikum til at binde sig til faste Teateraftener under de nuværende Forhold. Det egentlige Billetsalg ved Kassen har ogsaa været langt ringere end i Fjor. Fra 1. September til 31. December 1913 indkom der ved Billetsalget ved Kassen 153,672 Kr. 25 Øre, men i det samme Tidsrum 1914 kun 129,308 Kr. 75 Øre, altsaa ogsaa en betydelig Nedgang. Man skulde saa vente, at der senere var kommet noget mere Tilbøjelighed hos Publikum til at søge Teatret. Imidlertid har det vist sig, at selv om Tilbøjeligheden er vokset noget, er den endnu langt fra oppe paa, hvad den har været tidligere. Saaledes indbragte Logeauktionen for den sidste Del af Sæsonen i Aar kun 59,273 Kr. 75 Øre, medens den i Fjor indbragte 157,501 Kr. 50 Øre, den var altsaa omtrent 3 Gange mindre i Aar. Det viser, at der i alt Fald er noget, der undskylder Teatrets Forhold. Men selvfølgelig har den højtærede Finansminister Ret i, at naar Statens Tilskud forhøjes Aar efter Aar, som nu i de sidste 3 Teateraar, bliver man efterhaanden betænkelig, og saa meget mere Grund er der til at tage under Overvejelse endnu et Par Aar, hvorledes man kan faa en god og endelig Ordning af dette Forhold. Det er nemlig et almindeligt Ønske i det danske Folk, at vi skal bevare en national Scene, og man maa da se at faa dette Ønske gennemført paa den bedst mulige Maade.

Jeg takker i øvrigt for de faldne Udtalelser og haaber, at vi om to Aar kan komme til et godt og endeligt Resultat.

Finansministeren (Brandes): Det forekommer mig nødvendigt at sige nogle Ord, da flere af Medlemmerne har beskæftiget sig med, hvad jeg sagde om Det kongelige Teaters økonomiske Tilstand under Tillægsbevillingslovens Fremsættelse. Jeg undrer mig noget over, at mine politisk uskyldige Ord skulde give noget Medlem Løjlighed til at formode, at der var en Modsætning mellem Kultusministeren og mig i Henseende til det Lovforslag, som her er til første Behandling. Jeg har, som den ærede Kultusminister allerede har sagt, intet andet foretaget end at gøre opmærksom paa, hvorledes Teatret finansielt indvirkede paa vore Finanser, om jeg saa maa sige, men det samme gjorde jeg ved